

- Който щомъ земе въ рѣка, който ѣж види погълща ѣж.
- 5 Въ оный день Господь на силы-тъ ще е вѣнецъ на славу,
И корона на красота за остатѣкъ-тъ на людѣ-тъ си,
- 6 И духъ на сѣдѣжъ за сѣдѣжль-тъ въ сѣдѣжъ,
И сила за тѣзи които вращаѣтъ непрѣтеля до портѣ-тъ му.
- 7 Но «и тѣ ся побѣркажъ отъ вино-то,
И заблудихъ отъ сикерѣ-тъ,
«Священникъ и пророкъ побѣркажъ ся отъ сикерѣ,
Поглѣнхъ ся отъ вино,
Заблудихъ отъ сикерѣ:
Побѣркажъ ся въ видѣніе-то,
Прѣиваѣтъ ся въ сѣдѣжъ-тъ.
- 8 Защото всичкъ-тъ трѣбезы сѣ пълны съ бѣловчъ и съ нечистотѣ,
Нѣма чисто мѣсто.
- 9 «Кого ще научи на знаніе?
И кого ще направи да разумѣ поученіе?
Отбѣены-тъ отъ млѣко ли?
Отлжчены-тъ отъ съсы ли?
- 10 Защото заповѣдъ има вързъ заповѣдъ,
Заповѣдъ вързъ заповѣдъ,
Правило вързъ правило, правило вързъ правило,
Тукъ малко тамъ малко.
- 11 Наистинѣ «съ гѣгнивы устны, и съ другъ азыкъ
Ще говори на тѣзи людѣ:
12 Той който бѣ имъ рѣклъ:
Тая е почивка-та съ който да упокоите утруденый-тъ,
И тая е отрада-та:
Но тѣ не рачихъ да слушать.
- 13 И тѣй слово-то Господне ще стане за тѣхъ
Заповѣдъ вързъ заповѣдъ, заповѣдъ вързъ заповѣдъ,
Правило вързъ правило, правило вързъ правило,
Тукъ малко, тамъ малко;
За да ходятъ, и да паднѣтъ възнакъ, и да ся съкрушать,
И да ся впримчатъ, и да ся хванѣтъ.
- 14 За то слушайте слово-то Господне, вы чловѣци присмиватели,
Който сте вожди на тѣзи людѣ, що сѣж въ Іерусалимъ.
- 15 Понезе сте рекли:
Нѣй направихмы уговоръ съсъ смѣръ-тъ,
И ся съгласихмы съ ада:
Когато прѣливъ-тъ на бѣдѣ-тъ минува, не ще да дойде до насъ:
Защото «си направихмы прибѣжище лѣжж-тъ,
И подъ лѣстеніе-то ще ся скроемъ.
- 16 За то така говори Господь Іеова:

Ето полагамъ въ Сіонъ основаніе, камыкъ,
«Камыкъ избранъ, сѣжпоцѣненъ, краєжгъ-ленъ, основаніе твърдо:

Който вѣрува въ него нѣма да прибѣрза да побѣгне.

- 17 И ще турѣжъ сѣдѣжъ-тъ правило,
И правѣжъ-тъ мѣрило:
И градъ «ще истрѣби прибѣжище-то на лѣжж-тъ,
И вода-та ще потопа мѣсто-то на скрѣваніе-то.
- 18 И уговоръ-тъ ви съсъ смѣръ-тъ ще ся унищожи,
И съгласіе-то ви съ ада не ще да устои:
Когато прѣливъ-тъ на бѣдѣ-тъ минува, Тогазъ ще ся стѣпчете отъ него.
- 19 Когато мине, ще вы хване;
Защото всякъ заранъ ще минува, Деня и ноця:
И само слухъ-тъ да осѣти нѣкой, ще е страшно.
- 20 Защото одръ-тъ е по кѣсъ отъ колкото да може нѣкой да ся простре:
И завика-та по тѣсна неже да може да ся завѣе.
- 21 Защото Господь ще вѣстане както «го-рѣ-тъ «Ферасимъ,
Ще ся разяри, както «го долѣ-тъ «на Га-ваонъ,
За да дѣйствува дѣло-то си, прѣчудно-то си дѣло,
И да извърши дѣланіе-то си, «удивительно-то си дѣланіе.
- 22 Сега прочее не ставайте присмиватели,
За да ся не стегнѣтъ узы-тъ ви по яко, Защото азъ чухъ отъ Господа Іеова Са-ваоѣа
«Опрѣдѣлено погубленіе вързъ всичкъ тѣхъ земѣ.
- 23 Слушайте, и чуйте гласъ-тъ ми:
Внимайте, и слушайте слово-то ми.
- 24 Орачъ-тъ да ли всякой день оре за да посѣе,
Всякой день ли растваря бразды и разбива буцы-тъ на нивѣ-тъ си?
- 25 Като изравни лице-то ѣ,
Не перснува ли чернухъ, и посѣва киміонъ,
И туря жито-то споредъ редъ-тъ му,
И ечимыкъ-тъ на опрѣдѣлено-то му мѣсто, И бѣло-то жито въ прѣдѣлъ-тъ му?
- 26 Защото учи го Богъ му «какъ трѣбва да прави, поучава го.
- 27 Защото не ся вършее чернуха-та съ диканѣжъ,
Нито колело отъ кола ся завѣрта вързъ киміонъ-тъ;
Но съ тоягъ ся очукува чернуха-та, И съ прѣтъ киміонъ-тъ.
- 28 А «жито-то на хлѣбъ-тъ ся стрыва:

е Прит. 20; 1. Осія 4; 11.
«с Гл. 56; 10, 12.
з Іер. 6; 10.
ш 1 Кор. 14; 21.

ѣ Амос. 2; 4.
к Быт. 49; 24. Псах. 118; 22.
Мат. 21; 42. Дѣян. 4; 11.
Рим. 9; 33. 10; 11. Евес.

2; 20. 1 Пет. 2; 6, 7, 8.
л Ст. 15.
м 2 Цар. 5; 20. 1 Лѣт. 14; 11.
н Іос. Нав. 10; 10, 12. 2 Цар.

5; 25. 1 Лѣт. 14; 16.
о Плач. 3; 33.
п Гл. 10; 22, 23. Дан. 9; 27.
« Евр. сѣдѣ-тъ.